

ਦੇ ਵਧੀਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ

ਆਮਦਨ ਕਰ, ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼
ਬਨਾਮ
ਐਮ/ਐਸ. ਦੇਗਾਓ ਗੰਗਾ ਰੈੱਡੀ
ਜੀ. ਰਾਜੀਆਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਮਾਰਚ 1, 1995

[ਜੇ.ਐਸ. ਵਰਮਾ ਅਤੇ ਕੇ.ਐਸ. ਪਰੀਪੁਰਨਾਨ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ]

ਆਮਦਨ ਕਰ ਐਕਟ, 1961—ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ (ਤੇਲੰਗਾਨਾ ਖੇਤਰ) ਅਬਕਾਰੀ ਐਕਟ, 1316 ਐਫ—ਧਾਰਾ 14—ਰਜਿਸਟਰਡ ਪਾਰਟਨਰਸ਼ਿਪ ਫਰਮ ਜੋ ਅਬਕਾਰੀ ਵਪਾਰ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ - ਮੁੱਖ ਫਰਮ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਵਿੱਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਲਾਭ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਸਾਂਝੇ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਭਾਗੀਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੁਝ ਹੋਰਾਂ ਨਾਲ ਬਣਾਈ ਗਈ ਉਪ-ਭਾਗੀਦਾਰੀ—ਉਪ-ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਨਾ ਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਖਾਲੀ—ਆਮਦਨ ਕਰ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਯੋਗ.

15 ਅਕਤੂਬਰ, 1962 ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਰਟਨਰਸ਼ਿਪ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਨਾਲ, ਇੱਕ ਪਾਰਟਨਰਸ਼ਿਪ 'ਨਿਜ਼ਾਮਾਬਾਦ ਗਰੁੱਪ ਸੇਂਥੀ ਕੰਟਰੈਕਟਰਜ਼' ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ 17 ਭਾਗੀਦਾਰ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ 'ਜੀ' ਸੀ ਜਿਸ ਦਾ 10% ਹਿੱਸਾ ਸੀ। ਉਕਤ ਪਾਰਟਨਰਸ਼ਿਪ ਫਰਮ ਨੂੰ ਆਮਦਨ ਕਰ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਆਮਦਨ ਕਰ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ 1962-63 ਦੇ ਸਾਲ ਲਈ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਆਯੋਜਿਤ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਬੋਲੀ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਨ।

27 ਅਗਸਤ, 1963 ਨੂੰ 'ਜੀ' ਅਤੇ 11 ਹੋਰਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਪਾਰਟਨਰਸ਼ਿਪ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਇੱਕ ਉਪ-ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋਈ ਅਤੇ ਉਕਤ ਉਪ-ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਨੇ ਮੁੱਖ ਫਰਮ ਵਿੱਚ ਪੂੰਜੀ ਦਾ ਯੋਗਦਾਨ ਦੇਣ ਲਈ ਜੀ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਵਿੱਤੀ ਮਦਦ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਨ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਿਸ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਵਿੱਚ 'ਜੀ' ਦੇ 10% ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਭਾਗੀਦਾਰ ਵਜੋਂ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ।

ਉਪ-ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਫਰਮ ਨੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਕਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਵਪਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿ ਉਪ-ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ (ਤੇਲੰਗਾਨਾ ਖੇਤਰ) ਅਬਕਾਰੀ ਐਕਟ, 1316 ਐਫ ਅਧੀਨ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਖਾਲੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਪ-ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਫਰਮ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ 'ਜੀ' ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵੀ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਲਾਇਸੈਂਸ ਧਾਰਕ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਪ-ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਫਰਮਾਂ ਦੀਆਂ ਛੇ ਹੋਰ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸਬ-ਪਾਰਟਨਰਸ਼ਿਪ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਅਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣਗੀ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਕਰਦਾਤਾ ਦੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਇਹ ਕਹਿੰਦਿਆਂ ਕਿ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਸਬ-ਪਾਰਟਨਰਸ਼ਿਪ ਨੇ ਕੋਈ ਵਪਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਸਨੇ ਸਬ-ਪਾਰਟਨਰਸ਼ਿਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਇਕਾਈ ਵਜੋਂ ਮਾਨਿਆ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਵੈਧ ਹੈ ਅਤੇ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਯੋਗ ਹੈ।

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 256(1) ਅਧੀਨ ਹਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਕਿ ਮੁੱਖ ਫਰਮ ਦੇ ਇੱਕ ਭਾਗੀਦਾਰ ਵੱਲੋਂ ਅਜਨਬੀਆਂ ਨਾਲ ਇੱਕ ਵੈਧ ਸਬ-ਪਾਰਟਨਰਸ਼ਿਪ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਮੁੱਖ ਪਾਰਟਨਰਸ਼ਿਪ ਤੋਂ ਆਮਦਨ ਜਾਂ ਘਾਟੇ ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਇੱਕ ਸਬ-ਪਾਰਟਨਰ ਕੋਲ ਮੁੱਖ

ਪਾਰਟਨਰਸ਼ਿਪ ਵਿੱਚ ਭਾਗੀਦਾਰ ਵੱਲੋਂ ਅਰਜ਼ਿਤ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਲਾਭ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਮੰਗਣ ਦੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਲਾਗੂ ਅਧਿਕਾਰ ਹਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸਬ-ਪਾਰਟਨਰਸ਼ਿਪ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਯੋਗ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ। ਇਹ ਵੀ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਸਬ-ਪਾਰਟਨਰਸ਼ਿਪ ਦੇ ਭਾਗੀਦਾਰ ਮੁੱਖ ਪਾਰਟਨਰਸ਼ਿਪ ਫਰਮ ਦੇ ਭਾਗੀਦਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਨਗੇ, ਦੋਵੇਂ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵੱਖਰੀਆਂ ਅਤੇ ਵੱਖਰੀਆਂ ਇਕਾਈਆਂ ਹਨ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਖਿਆ ਕਿ ਸਬ-ਪਾਰਟਨਰਸ਼ਿਪ ਨੇ ਆਪਣਾ ਵਪਾਰ ਸਿਰਫ ਮੁੱਖ ਪਾਰਟਨਰਸ਼ਿਪ ਦੇ ਇੱਕ ਭਾਗੀਦਾਰ ਵੱਲੋਂ ਅਬਕਾਰੀ ਵਪਾਰ ਕਰਕੇ ਕਮਾਏ ਗਏ ਲਾਭ ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਰੱਖਿਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਲਗਾਏ ਗਏ ਪੂੰਜੀ ਦੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸਬ-ਪਾਰਟਨਰਸ਼ਿਪ ਬਿਨਾਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਸ਼ਰਾਬ ਵਿੱਚ ਵਪਾਰ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਜਾਂ ਕਿ ਇਹ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਖਾਲੀ ਸੀ।

ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦਿਆਂ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ

ਫੈਸਲਾ: ਮੁੱਖ ਪਾਰਟਨਰਸ਼ਿਪ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਭਾਗੀਦਾਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕੁਝ ਹੋਰਾਂ ਨਾਲ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸਬ-ਪਾਰਟਨਰਸ਼ਿਪ, ਸਿਰਫ ਮੁੱਖ ਫਰਮ ਦੇ ਇੱਕ ਭਾਗੀਦਾਰ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੇ ਅਬਕਾਰੀ ਵਪਾਰ ਨੂੰ ਵਿੱਤੀ ਸਹਾਇਤਾ ਦੇਣ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਫਰਮ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਲਾਭ ਅਤੇ ਘਾਟੇ ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ (ਤੇਲੰਗਾਨਾ ਖੇਤਰ) ਅਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਸਬ-ਪਾਰਟਨਰਸ਼ਿਪਾਂ ਨੂੰ ਅਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਿੱਚ ਮੰਨਣ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਕਰਦਾਤਾ ਸਬ-ਪਾਰਟਨਰਸ਼ਿਪਾਂ ਨੂੰ ਅਸਲੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ।

ਮੁਰਲੀਧਰ ਗੀਮਤਸਿੰਘਕਾ ਬਨਾਮ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ, (1966) 62 ITR 323 (SC) ਅਤੇ ਜੇਰ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ, (1971) 79 ITR 546 (SC), ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਸਿਵਿਲ ਅਪੀਲੇਟ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ : ਸਿਵਿਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 222 ਦਾ 1977 ਆਦਿ ਆਦਿ।

16.4.1976 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ, ਜੋ ਕਿ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਆਰ.ਸੀ. ਨੰਬਰ 25 ਦਾ 1973 ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਡਾ. ਆਰ.ਆਰ. ਮਿਸ਼ਰਾ, ਐਸ. ਰਾਜੱਪਾ, ਮਿਸ ਐ ਸੁਭਾਸ਼ਿਨੀ ਅਤੇ ਬੀ.ਕੇ. ਪ੍ਰਸਾਦ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ

ਜੇ.ਐਸ. ਵਰਮਾ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ। ਇਹ ਅਪੀਲ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੁਆਰਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਹੈ ਕਿ "ਕੀ ਇੱਕ ਉਪ-ਭਾਈਵਾਲ ਜੋ ਕਿ ਅਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।" ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਚੁਕੋਤੀ ਫੈਸਲਾ (1978) 111 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 93 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੇਟ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 256(1) ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਰਾਜਸਵ ਵੱਲੋਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨ 'ਤੇ ਰਾਏ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ,

"ਕੀ, ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਪ-ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 ਅਧੀਨ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਰ੍ਹੇ 1964-65 ਲਈ?"

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦਾ ਜਵਾਬ ਕਰਦਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਰਾਜਸਵ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਅਪੀਲ ਰਾਜਸਵ ਵੱਲੋਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ 'ਤੇ ਹੈ।

ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ : ਸੰਬੰਧਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਰ੍ਹੇ ਲਈ "ਨਿਜ਼ਾਮਾਬਾਦ ਗਰੁੱਪ ਸੋਧੀ ਕੰਟਰੈਕਟਰਜ਼" ਨਾਮ

ਦੀ ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲ ਨੂੰ 15 ਅਕਤੂਬਰ, 1962 ਨੂੰ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੇ ਇੱਕ ਕਰਾਰਨਾਮੇ ਅਧੀਨ 17 ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਨਾਲ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਰਾਮਪ੍ਰਸਾਦ ਗੰਗਾ ਗੌੜ ਦਾ 10% ਹਿੱਸਾ ਸੀ। 27 ਅਗਸਤ, 1963 ਨੂੰ, ਗੰਗਾ ਗੌੜ ਅਤੇ 11 ਹੋਰਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦਾ ਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸੀ ਕਿ ਗੰਗਾ ਗੌੜ ਨੇ ਨਿਜ਼ਾਮਾਬਾਦ ਸੋਧੀ ਗਰੁੱਪ ਕੰਟਰੈਕਟਰਜ਼, ਮੁੱਖ ਭਾਈਵਾਲ ਵਿੱਚ ਭਾਈਵਾਲ ਬਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਪੂੰਜੀ ਦਾ ਯੋਗਦਾਨ ਦੇਣਾ ਐਥਾ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਪ-ਭਾਈਵਾਲ ਦੇ ਹੋਰ 11 ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਨੇ ਗੰਗਾ ਗੌੜ ਦੇ 10% ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਵਜੋਂ ਲਿਆਂਦੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਵਿੱਤੀ ਮਦਦ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਏ। ਮੁੱਖ ਭਾਈਵਾਲ, ਅਰਥਾਤ, ਨਿਜ਼ਾਮਾਬਾਦ ਸੋਧੀ ਗਰੁੱਪ ਕੰਟਰੈਕਟਰਜ਼ ਉਹ ਲੀਜ਼ਧਾਰੀ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਆਬਕਾਰੀ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਆਯੋਜਿਤ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਫਸਲੀ ਵਰ੍ਹੇ 1962-63 ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਬੋਲੀ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਨ। ਮੁੱਖ ਭਾਈਵਾਲ ਨੂੰ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਪ-ਭਾਈਵਾਲ ਦੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਨੇ 30 ਸਤੰਬਰ, 1963 ਨੂੰ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਫਰਮ ਵਜੋਂ ਆਪਣੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਇੱਕ ਬੇਨਤੀ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ। ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਲੇਖਾ ਵਰ੍ਹੇ ਦੌਰਾਨ ਕੋਈ ਵਪਾਰ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਉਪ-ਭਾਈਵਾਲ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ (ਤੋਲੰਗਾਨਾ ਖੇਤਰ) ਅਬਕਾਰੀ ਐਕਟ (ਇਸ ਨੂੰ "ਅਬਕਾਰੀ ਐਕਟ" ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ) ਅਧੀਨ ਸ਼ੁਨ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਪ-ਭਾਈਵਾਲ ਦੇ ਸਦੱਸਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਗੰਗਾ ਗੌੜ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵੀ ਅਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਲਾਇਸੈਂਸ ਧਾਰਕ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਅਪੀਲੇਟ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ, ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿ ਉਪ-ਭਾਈਵਾਲ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਅਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਵਾਲੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਮੁੱਖ ਭਾਈਵਾਲ ਦੇ ਵੱਖ ਵੱਖ ਭਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ। ਸਾਰੀਆਂ 7 ਉਪ-ਭਾਈਵਾਲੀਆਂ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਹੋਰ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ। 'ਤੇ ਏ ਉਪ-ਭਾਗਦਾਰੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਡੀਡ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਸਬ-ਪਾਰਟਨਰਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖੇ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਪ-ਭਾਗਦਾਰੀ ਵੱਖਰੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਹਨ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਵੈਧ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਸਬ-ਪਾਰਟਨਰਸ਼ਿਪਾਂ ਅਧੀਨ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ

ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ, ਰੈਵੇਨਿਊ ਨੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 256(1) ਅਧੀਨ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਇੱਕ ਹਵਾਲਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜੋ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਉਤਪੰਨ ਹੋਏ ਸਾਂਝੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਵਾਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਉਕਤ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਰੈਵੇਨਿਊ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਤੇ ਅਸੈਸੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ।

ਹਾਈਕੋਰਟ ਨੇ ਮੁਰਲੀਧਰ 'ਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹਿਮਤਸਿੰਗਕਾ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, (1966) 62 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 323 (ਐਸ.ਸੀ.), ਜੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ:-

"ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਲਈ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੈ ਕਿ ਮੁੱਖ ਫਰਮ ਦੇ ਇੱਕ ਭਾਗੀਦਾਰ ਵੱਲੋਂ ਕੁਝ ਅਜਨਬੀਆਂ ਨਾਲ ਇੱਕ ਵੈਧ ਉਪ-ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਆਮਦਨ ਜਾਂ ਨੁਕਸਾਨ ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਕਰ ਸਕੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਉਪ-ਭਾਗੀਦਾਰ ਨੂੰ ਮੂਲ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਵਿੱਚ ਭਾਗੀਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਾਂ ਅਰਜਿਤ ਲਾਭ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਮੰਗਣ ਦੇ ਨਿਸਚਿਤ ਲਾਗੂ ਅਧਿਕਾਰ ਹਨ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਉਪ-ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਯੋਗ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ-ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਉੱਚੇਰੀ ਸਿਰਲੇਖ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਫਰਮ ਤੋਂ ਮੋੜਦੀ ਹੈ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਇਹ ਭਾਗੀਦਾਰ ਦੀ ਆਮਦਨ ਬਣ ਜਾਵੇ।"

(ਪੰਨਾ 101-102 ਤੇ)

ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ੰਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫਿਰ ਅਗਲੇ ਸਵਾਲ ਦੀ ਵਿਚਾਰਣਾ ਕੀਤੀ, ਅਰਥਾਤ ਕੀ ਮੁੱਖ ਫਰਮ ਦਾ ਇੱਕ ਭਾਗੀਦਾਰ ਜੋ ਸ਼ਰਾਬ ਵਿੱਚ ..... ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਨਾਹੀ ਵਾਲੀ ਵਸਤੂ ਵਿੱਚ ਵਪਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਗਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ..... ਕੀ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜਨਬੀਆਂ ਨਾਲ ਇੱਕ ਉਪ-ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਵਾਲ ਇਸ ਲਈ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ

ਅਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਵਪਾਰ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ 'ਤੇ ਮਨਾਹੀ ਹੈ। ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਵਿਚਾਰਣਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਪ-ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਦੇ ਭਾਗੀਦਾਰ ਮੁੱਖ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਫਰਮ ਦੇ ਭਾਗੀਦਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਨਗੇ ਅਤੇ ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਬਦਲੇਗੀ ਭਾਵੇਂ ਮੁੱਖ ਫਰਮ ਦਾ ਵਪਾਰ ਸ਼ਰਾਬ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਨਾਹੀ ਵਾਲੀ ਵਸਤੂ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਪ-ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਦੇ ਭਾਗੀਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਮੁੱਖ ਫਰਮ ਵਿੱਚ ਭਾਗੀਦਾਰ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਮੁਨਾਫੇ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਹਿੱਸੇਦਾਰੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਉਪ-ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਮੁੱਖ ਫਰਮ ਦੇ ਭਾਗੀਦਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ, ਦੇਵੇਂ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵੱਖਰੇ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਿਸ਼ਟ ਇਕਾਈਆਂ ਹਨ। ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫਿਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ:

"..... ਆਮਦਨ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਫੈਸਲੇ ਕੇਵਲ ਤਦ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੇ ਇਹ ਤੱਥ ਵਜੋਂ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪ-ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਨੇ ਸ਼ਰਾਬ, ਤੰਬਾਕੂ, ਅਫੀਮ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਨਾਹੀ ਵਾਲੀ ਵਸਤੂ ਦਾ ਵਪਾਰ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਕਲੈਕਟਰ ਦੀ ਲੋੜੀਂਦੀ ਆਗਿਆ ਬਿਨਾਂ, ਕੀਤਾ ਹੈ। ..... ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਪ-ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਨੇ ਲੇਖਾ ਵਰ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਾਬ ਵਿੱਚ ਵਪਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜੇ ਉਪ-ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਨੇ ਵੀ ਉਪ-ਭਾਗੀਦਾਰ-ਸ਼ਿਪ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਜਾਂ ਉਪ-ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਭਾਗੀਦਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਮਾਂ 'ਤੇ ਲੋੜੀਂਦੀ ਲਾਇਸੈਂਸ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਾਬ ਦਾ ਵਪਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਪ-ਭਾਗੀਦਾਰੀ, ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਲਾਗੂਤਾ 'ਤੇ, ਲੋੜੀਂਦੀ ਲਾਇਸੈਂਸ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਾਬ ਦਾ ਵਪਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਖਾਲੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਉਪ-ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਦਾ ਵਪਾਰ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਸ਼ਰਾਬ ਵਿੱਚ ਵਪਾਰ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਖਰੀਦ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਹ ਉਪ-ਭਾਗੀਦਾਰੀਆਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਖਾਲੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦ ਹਨ। ....."

(ਪੰਨਾ 105)

ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬਿਆਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਪ-ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੇ ਕਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਉਸ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਸੈਸੀ-ਉਪ-ਭਾਈਵਾਲੀ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਕੋਈ ਵਪਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ; ਕਿ ਉਪ-ਭਾਈਵਾਲੀ ਨੇ ਮੁੱਖ ਫਰਮ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲ ਦੁਆਰਾ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪੂੰਜੀ ਨੂੰ ਵਿੱਤ ਪੇਸ਼ਿਤ ਅਤੇ ਮਾਲਕੀ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ ਸੀ; ਅਤੇ ਕਿ ਉਪ-ਭਾਈਵਾਲੀ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁੱਖ ਫਰਮ ਦੇ ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲ ਦੇ ਵਪਾਰ ਨੂੰ ਵਿੱਤ ਪੇਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਮੁਨਾਫੇ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਸਾਂਝ ਕਰਨ ਲਈ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਖਿਆ ਕਿ ਉਪ-ਭਾਈਵਾਲੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨਿਵੇਸ਼ ਲਈ ਮੁੱਖ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੇ ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲ ਦੁਆਰਾ ਕਮਾਏ ਗਏ ਮੁਨਾਫੇ ਦੀ ਸਿਰਫ ਸਾਂਝ ਕਰਨ ਤੱਕ ਆਪਣਾ ਵਪਾਰ ਸੀਮਿਤ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਉਪ-ਭਾਈਵਾਲੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਮਨਾਹੀ ਹੈ।

ਰਾਜਸਵ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮਨਾਹੀ ਵਸਤੂਆਂ ਵਿੱਚ ਵਪਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਬਣਾਈ ਗਈ ਭਾਈਵਾਲੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਬਿਨਾਂ। ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜੇਰ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, (1971) 79 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 546 (ਐਸ.ਸੀ.), ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਭਾਈਵਾਲੀ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੋਈ ਮਨਾਹੀ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਧਾਰਕ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਭਾਈਵਾਲੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ ਅਤੇ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਯੋਗ ਸੀ। ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਅਤੇ ਉਪ-ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦੇਣ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਭਾਈਵਾਲੀ ਨੂੰ ਵੈਧ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਯੋਗ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

"14. ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਭਾਈਵਾਲ ਘੋਸ਼ਿਤ ਨਾ ਕਰੇ। - ਕੋਈ ਵੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ, ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਆਗਿਆ ਬਿਨਾਂ, ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਭਾਈਵਾਲ ਘੋਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ; ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਭਾਈਵਾਲ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕਲੈਕਟਰ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਯੋਗ ਅਧਿਕਾਰੀ ਤੋਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੱਕ ਅਜਿਹੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।"

ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਸ਼ੱਕ ਦੀ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੁੱਖ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਉਪ-ਭਾਈਵਾਲੀਆਂ, ਜੋ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸਨ, ਕੁਝ ਹੋਰਾਂ ਨਾਲ, ਸਿਰਫ ਮੁੱਖ ਫਰਮ ਦੇ ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲ ਦੇ ਵਪਾਰ ਨੂੰ ਵਿੱਤ ਪੇਸ਼ ਲਈ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਫਰਮ ਤੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਲਾਭ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਸਾਂਝ ਕਰਨ ਲਈ ਬਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਅਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਸ ਕਾਰਨ, ਇਹ ਕਹਿਣ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਪ-ਭਾਈਵਾਲੀਆਂ ਨੇ ਅਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹਨ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਸਹੀ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਸੈਸੀ - ਉਪ-ਭਾਈਵਾਲੀਆਂ ਨੂੰ ਅਸਲੀ ਪਾਇਆ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਰਜਿਸਟਰਡ ਹੋਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੈਵੇਨਿਊ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਤੇ ਅਸੈਸੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਨਤੀਜਤਨ, ਅਪੀਲਾਂ ਅਸਫਲ ਹੋ ਗਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 5,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਲਾਗਤ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਏ.ਜੀ.

ਅਪੀਲਾਂ ਖਾਰਜ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Vasu Gupta
Advocate